

Uitspraak Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening nr. 2021-0044

(mr. C.A. Joustra, voorzitter, mr. dr. S.B. van Baalen, mr. A. Bus, mr. E.E. van Tuyll van Serooskerken-Röell, F.R. Valkenburg AAG RBA, leden en mr. H.C. Dobbelaar-ten Cate, secretaris)

Beroepschrift ontvangen op : 19 juni 2021
Ingediend door : De consument
Wederpartij : Amsterdam Amstelveen Hypotheekadvies B.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de adviseur
Datum uitspraak : 29 november 2021

Samenvatting

Beleggingsverzekering, aansprakelijkheid van de tussenpersoon (adviseur).

- Adviesfout ter zake van de omvang van de overlijdensrisicodekking in relatie tot het hefboom- en inteereffect: De Commissie van Beroep oordeelt dat de consument ten onrechte ervan uitgaat dat de adviseur had moeten onderkennen dat gepresenteerde voorbeeldkapitalen in het aan de consument verstrekte informatiemateriaal van de verzekeraar onvoldoende inzicht boden in de gevaren van het hefboom- en inteereffect.
- Adviesfout met betrekking tot de beleggingskeuze: de Commissie van Beroep oordeelt dat de consument heeft nagelaten toe te lichten dat een redelijk handelend en redelijk bekwaam adviseur als de adviseur, had behoren te beschikken over gespecialiseerde kennis ter zake van het te verwachten rendement van het beleggingsfonds dat de consument op basis van de documentatiemateriaal van de verzekeraar heeft gekozen. Een verzekeringstussenpersoon is geen beleggingsadviseur.
- De adviseur heeft een niet-passend product geadviseerd: de Commissie van Beroep oordeelt dat de adviseur twee mogelijkheden aan de consument heeft voorgelegd. De consument heeft onvoldoende concreet toegelicht waarom hij van mening is dat hij destijds onvoldoende in staat was de beide offertes te vergelijken.
- De adviseur heeft geen nazorg verleend: de Commissie van Beroep oordeelt dat niet is gebleken van een gebrek aan nazorg. De adviseur heeft de vragen van de consument doorgeleid naar de verzekeraar en naar een hypotheekshop en van de consument mocht worden verwacht dat hij contact zou opnemen met de adviseur als hij nadere bemoeienis van de adviseur verlangde.

De Commissie van Beroep handhaaft het bindend advies van de Geschillencommissie.

[Klik hier voor de uitspraak van de Geschillencommissie](#)

I. De procedure in beroep

- I.1 Bij een op 19 juni 2021 ontvangen pro forma beroepschrift heeft de consument bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening (verder: de Commissie van Beroep) beroep ingesteld tegen een uitspraak van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening (verder: de Geschillencommissie) van 9 juni 2021 (dossiernummers [nummer 1] en [nummer 2], gepubliceerd onder nummer 2021-0526).

Bij een op 4 augustus 2021 gedateerd beroepschrift met bijlagen heeft de consument de gronden van beroep geformuleerd.

- 1.2 De adviseur heeft een op 27 september 2021 gedateerd verweerschrift ingediend.
- 1.3 De mondelinge behandeling van dit beroep heeft plaatsgehad op 11 oktober 2021. Namens de consument is daar verschenen M. van Rossum, gemachtigde. De consument is niet verschenen. De adviseur werd vertegenwoordigd door [naam] en mr. E.L. van Hal, advocaat te Rotterdam. De consument heeft een pleitnota overgelegd. Partijen hebben hun standpunt toegelicht en vragen van de Commissie van Beroep beantwoord.

2. De procedure bij de Geschillencommissie

Voor het verloop van de procedure bij de Geschillencommissie verwijst de Commissie van Beroep naar de uitspraak van de Geschillencommissie van 9 juni 2021.

3. Feiten

- 3.1 De Commissie van Beroep gaat uit van de feiten die de Geschillencommissie heeft vermeld in de uitspraak onder 2.1 tot en met 2.9. De feiten zijn niet betwist en worden voor zover relevant aangevuld met enkele andere feiten die tussen partijen vaststaan. Kort gezegd gaat het om het volgende.
- 3.2 De consument heeft zich in 1998 tot W. Fris Verzekeringen B.V. (hierna: de voormalig adviseur) gewend voor advies en bemiddeling bij het afsluiten van een hypothecaire lening van fl. 190.000,- ten behoeve van de koop van een woonhuis. De voormalig adviseur heeft twee offertes voorgelegd:
  - 3.2.1 Een offerte voor een Meegroeihypotheek van ABN AMRO met een looptijd van 30 jaar, een gegarandeerd rendement van fl. 98.098 (€ 44.515,-) en een vaste nominale rente van 5,6%. Aan het einde van de looptijd zou hiermee een gedeelte van de hypothecaire lening kunnen worden afgelost.
  - 3.2.2 Een offerte voor een aan de hypothecaire geldlening te koppelen beleggingsverzekering: het Swiss Life BelegSparplan, hierna aan te duiden als: de verzekering. De consument heeft de onder 3.2.2 genoemde verzekering afgesloten.
- 3.3 De verzekering had als ingangsdatum 1 juli 1998 en had een looptijd van 30 jaar. De eerste twee jaar bedroeg de premie fl. 2.400,- (€ 1.089,07) per jaar en vanaf 1 juli 2000 bedroeg de premie fl. 1.200,- (€ 544,54) per jaar. Het investeringsdeel van de premie werd voor 100% belegd in het Swiss Life Mixfonds. De beoogde uitkering op de einddatum van de verzekering bedroeg fl. 115.000,- (€ 52.185,-). Het was de bedoeling dat daarmee een deel van de hypothecaire geldlening zou worden afgelost. Bij overlijden van de consument (verzekerde) vóór de einddatum van de verzekering zou een bedrag van fl. 115.000,- (€ 52.174,72,-) worden uitgekeerd, of de met 10% verhoogde beleggingswaarde van de verzekering indien die hoger zou zijn.

- 3.4 De consument heeft op 13 juli 1998 een premiedepot geopend waarin hij fl. 12.600,- (€ 5.717,-) heeft gestort. Het depot kende een rentevergoeding van 4,8% per jaar. Uit het premiedepot werd de voor de verzekering verschuldigde premie betaald.
- 3.5 Op 20 december 2010 heeft de consument een brief aan de voormalig adviseur gestuurd waarin hij zich heeft beklagd over de hoge kosten en waarin hij vraagt om een compensatievoorstel. De brief bevat diverse vragen over de hoogte van het compensatiebedrag, de geschatte eindwaarde van de polis en de mogelijkheden om de polis af te kopen.
- 3.6 De voormalig adviseur heeft de consument bij brief van 21 december 2010 geantwoord dat hij diens brief ter beantwoording heeft doorgestuurd aan de verzekeraar.
- 3.7 Bij brief van 21 maart 2011 heeft de verzekeraar de consument geïnformeerd over de kostencompensatie die particulieren met een beleggingsverzekering onder bepaalde omstandigheden kunnen ontvangen. De brief bevat ook informatie voor het geval de consument overweegt de verzekering af te kopen. Voor nader advies wordt de consument verwezen naar zijn financieel adviseur.
- 3.8 Bij brief van 15 november 2012 heeft de consument de verzekeraar en de voormalig adviseur verzocht om de verzekering “in gezamenlijk overleg” om te zetten “naar een passende bankspaarhypotheek”.
- 3.9 Bij brief van 14 november 2013 heeft de verzekeraar de consument bericht dat de kans groot is dat met de beleggingsverzekering minder waarde wordt opgebouwd dan de bedoeling was. De consument is naar de voormalig adviseur verwezen voor een hersteladvies.
- 3.10 Op 26 maart 2015 heeft de consument naar de adviseur de volgende e-mail gestuurd:
- “Hey [voornaam adviseur],
Zou u alleen willen kijken of er een hersteladvies is voor mijn polis bij real.
De hypotheek wil ik zelf gaan regelen en ga daar uitgebreid onderzoek na doen.
Alvast bedankt voor de moeite mvg [x]”*
- 3.11 De verzekering is in oktober 2015 door de consument beëindigd. De afkoopwaarde bedroeg € 12.104,22 . Dit bedrag is op 13 oktober 2015 door de verzekeraar aan de consument uitgekeerd.

4. Klacht en uitspraak Geschillencommissie

- 4.1 De consument heeft tegen de adviseur, de voormalig adviseur en de verzekeraar klachten bij de Geschillencommissie aanhangig gemaakt. De klacht tegen de verzekeraar heeft tot een minnelijke regeling (schikking) geleid. De adviseur en de voormalig adviseur hebben te kennen gegeven dat – in verband met een overname van de portefeuille – de adviseur de voor de consument aan te spreken partij is, ook wat betreft de klachten over de handelwijze van de voormalig adviseur. Bij de beoordeling van de klachten van de

consument is de Geschillencommissie ervan uitgegaan dat deze stelling van de adviseur en de voormalig adviseur juist is. In beroep is ook de consument daarvan uitgegaan.

- 4.2 De consument verwijt de adviseur dat hij voor het afsluiten van de verzekering en tijdens de looptijd ervan adviesfouten heeft gemaakt, waarmee de adviseur tekort is geschoten in zijn zorgplicht. Hij houdt de adviseur aansprakelijk voor de schade die hij heeft geleden. De consument begroot zijn schade op € 26.590,- te vermeerderen met een vergoeding voor de proceskosten. De Geschillencommissie heeft het standpunt van de consument aldus weergegeven.
- De adviseur had een product met een voorzienbaar meer economisch nut moeten adviseren, zoals de ABN AMRO Meegroeiverzekering met 90% restitutiewaarde op basis van beleggen in het hypotheekrentefonds, en/of in ieder geval tijdens de looptijd van de verzekering de consument moeten adviseren de verzekering naar dat product om te zetten.
  - De adviseur had moeten wijzen op, dan wel waarschuwen voor, de grote kans op een negatieve hefboomwerking waarbij een hoge vaste overlijdensrisicodekking desastreus kan uitpakken en kan leiden tot een verdamping van het belegde vermogen.
  - De adviseur had een “effectentypisch beleggingsadvies” moeten uitbrengen over de keuze voor het fonds waarin zou worden belegd door onder andere de karakteristieken van het fonds toe te lichten en het fonds te vergelijken met de andere fondsen waaruit kon worden gekozen. De consument kon zonder uitleg van de adviseur niet weten dat een mixfonds over een periode van 30 jaar vermoedelijk niet veel beter zou presteren dan een hypotheekrentefonds met een 10-jaar vast rendement van 5,6%, terwijl in dat mixfonds wel veel meer risico werd gelopen. Had de consument wel over dit inzicht beschikt, dan had hij voor de zekerheid van 100% beleggen in het hypotheekrentefonds gekozen.
  - Het geadviseerde product was niet passend voor consument. Bij een goed advies zou zijn nagegaan welke dekking uit het oogpunt van de hypothecaire geldlening minimaal noodzakelijk was, om vervolgens te bezien of er geen risicodekking en/of inkomensvoorziening voor nabestaanden kon worden getroffen buiten de verzekering om (zodat binnen de verzekering uit kan worden gegaan van een restitutedekking). Verder zou geadviseerd zijn te kiezen voor de zekerheid van 5,6% rendement in het hypotheekrentefonds.
- 4.3 De adviseur heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument.
- 4.4 De Geschillencommissie heeft de klachten van de consument ongegrond verklaard. Daartoe heeft zij – samengevat weergegeven – het volgende overwogen.
- Er kan niet worden geconcludeerd dat de in 1998 geadviseerde hypothecaire geldlening met daarbij de verzekering, niet passend is. De omstandigheid dat de consument achteraf tot de conclusie is gekomen dat hij bij een andere keuze in 1998 beter af zou zijn geweest, is daarvoor in ieder geval onvoldoende. Het is niet gesteld of gebleken dat de consument het risico op een restschuld geheel had willen uitsluiten. Uit de productinformatie blijkt zonder meer dat het ging om een beleggingsverzekering

waarbij het resultaat afhankelijk zou zijn van de op de beleggingen behaalde rendementen.

- Het was aan de adviseur om de consument te informeren over het product en aan de hand van de productdocumentatie van de verzekeraar de werking en risico's daarvan toe te lichten. Anders dan de consument heeft gesteld was de adviseur niet gehouden (en waarschijnlijk ook niet bevoegd) om daarbij, een specifiek (effectentypisch) beleggingsadvies te geven over de aard en de soort van de te kiezen beleggingen (effecten) en/of daarover aanbevelingen te doen op basis van een risicoprofiel. In beginsel kon de adviseur volstaan met het verstrekken van het voorlichtingsmateriaal van de verzekeraar daarover.
- Dat de consument met de kennis van toen voor een ander product zou hebben willen kiezen, is niet aannemelijk gemaakt.
- Voor het verwijt ter zake van het zogeheten hefboom- en inteereffect geldt dat uit eerdere uitspraken van de Commissie van Beroep volgt dat het op de weg van de verzekeraar als aanbieder van de verzekering ligt de verzekeringnemer onder bepaalde omstandigheden uitdrukkelijk te wijzen op het aan het hefboom- en inteereffect verbonden bijzondere risico dat de waarde van de beleggingen zo laag zou kunnen worden dat de overlijdensrisicopremie daaruit niet langer kon worden betaald, met als gevolg dat er niet langer dekking zou zijn wanneer de verzekerde gedurende de looptijd zou komen te overlijden. Voor zover de verzekeraar dat niet heeft gedaan komt dat voor diens rekening.
- De gekozen overlijdensrisicodekking kan in dit geval niet zonder meer als onredelijk worden beschouwd, nu de verzekering met een overlijdensrisicodekking van fl. 115.000,- was gekoppeld aan de hypothecaire geldlening van fl. 190.000,-.
- Wat betreft de nazorgplicht in de jaren 2006-2010 overweegt de Geschillencommissie dat uit publicaties in de vakpers, zoals een artikel in het Assurantie Magazine 1995 nr. 22, getiteld “Koopsommen en premiestortingen een goudmijn maar voor wie” en de AFM rapporten over beleggingsverzekeringen in 2006 en 2008, geen verplichting voor de adviseur volgde om zijn cliënten te benaderen met het advies over te stappen van hun beleggingsverzekering naar een ander product. Niet gebleken is dat de consument reeds vóór 2010 aan de adviseur vragen heeft gesteld over de verzekering of hem heeft ingelicht over (voor de verzekering relevante) veranderingen in zijn persoonlijke situatie waardoor de verzekering mogelijk had moeten worden aangepast.
- Toen de consument in 2010 wel concrete vragen aan de adviseur stelde over de verzekering, heeft de adviseur de consument verwezen naar de verzekeraar. De consument heeft zich ook daadwerkelijk gericht tot de verzekeraar en daar uiteindelijk een minnelijke regeling mee getroffen. De consument heeft vervolgens geen, althans onvoldoende (nadere) onderbouwing gegeven welke schade – na de minnelijke regeling met verzekeraar – bij hem nog resteerde en waarom deze voor rekening van de adviseur zou moeten komen.

5. Beoordeling van het beroep

- 5.1 De consument heeft vijftien grieven aangevoerd tegen de uitspraak van de Geschillencommissie. De grieven 1 tot en met 3 kunnen op zichzelf niet tot vernietiging van de

bestreden uitspraak leiden. Stellingen die consument in het kader van de grieven 1 tot en met 3 heeft aangevoerd, zal de Commissie van Beroep meenemen in de behandeling van de overige grieven voor zover relevant voor de beoordeling van het beroep. Deze grieven lenen zich voor gezamenlijke bespreking.

- 5.2 De consument heeft – in de kern – vier klachten tegen de handelwijze van de adviseur, te weten:
1. De adviseur heeft een adviesfout gemaakt ter zake van de omvang van de overlijdensrisicodekking.
  2. De adviseur heeft een adviesfout gemaakt ter zake van de beleggingskeuze van de consument.
  3. Het door de adviseur geadviseerde product was niet passend voor de consument.
  4. De adviseur heeft tijdens de looptijd van de verzekering geen nazorg verleend. Deze klacht is subsidiair.
- Deze klachten worden in de grieven 4 tot en met 15 verder uitgewerkt.
De klachten zullen hieronder afzonderlijk worden behandeld.
- 5.3 Bij de beoordeling van de klachten stelt de Commissie van Beroep het volgende voorop. De adviseur is op grond van art. 7:401 BW tegenover de consument verplicht om bij zijn werkzaamheden de zorg te betrachten die van een redelijk bekwaam en redelijk handelend beroepsgenoot verwacht mag worden. Een tussenpersoon moet waken voor de belangen van de verzekeringnemers bij de tot zijn portefeuille behorende verzekeringen. Bij het aangaan van een verzekering moet hij de (aspirant-)verzekeringnemer voldoende informatie verstrekken om deze in staat te stellen een geïnformeerde beslissing te nemen de aangeboden verzekering al dan niet te sluiten. De zorgplicht van de tussenpersoon geldt niet alleen ten tijde van het sluiten van de overeenkomst maar vergt een voortdurende bemoeienis door de tussenpersoon met de tot zijn portefeuille behorende verzekeringen. Een tussenpersoon mag dus in beginsel niet stil blijven zitten wanneer hij tijdens de looptijd van de tot zijn portefeuille behorende verzekeringen kennis neemt van feiten of omstandigheden die meebrengen dat de door hem beheerde verzekeringen mogelijk aanpassing behoeven.
- Adviesfout over de overlijdensrisicodekking in relatie tot het hefboom- en inteereffect*
- 5.4 De consument stelt – terecht – voorop dat het bij het aangaan van de verzekering in beginsel op de weg van een tussenpersoon ligt om te adviseren over de omvang van de overlijdensrisicodekking. Een tussenpersoon zal het advies afstemmen op de persoonlijke omstandigheden en wensen van zijn klant. Indien een tussenpersoon bij zijn advisering geen of onvoldoende rekening houdt met de persoonlijke omstandigheden en de wensen van een consument, schiet hij toerekenbaar tekort in de nakoming van de overeenkomst van opdracht.
- 5.5 Naar de Commissie van Beroep begrijpt, is het verwijt van de consument niet dat de adviseur onvoldoende rekening heeft gehouden met diens persoonlijke omstandigheden en wensen. In ieder geval heeft de consument niet concreet toegelicht waarom een overlijdensrisicodekking van fl. 115.000,- (€ 52.185,-) niet geadviseerd had mogen worden

gelet op de persoonlijke omstandigheden en wensen van de consument.

Het verwijt van de consument houdt in dat de tussenpersoon bij het aangaan van de verzekering heeft nagelaten hem te informeren dat bij een hoge vaste overlijdensrisicodekking (100% van doelkapitaal) het hefboom- en inteereffect in ernstige mate zou worden versterkt. In dit verband acht de consument ook van belang dat in de voorbeeldkapitalen geen rekening wordt gehouden met het volatiliteitseffect. De voorbeeldkapitalen gaan weliswaar uit van meetkundige gemiddelden, maar houden geen rekening met het feit dat een verlies dat aan het begin van de looptijd van de verzekering wordt geleden, (vrijwel) nooit meer kan worden goedgehaakt door hogere rendementen in de latere jaren. Dit probleem wordt versterkt indien – zoals bij de consument het geval is – gekozen is voor een vaste overlijdensrisicodekking. Dat het hefboomeffect in zo'n situatie positief zou kunnen uitpakken, is hoogst onwaarschijnlijk. De adviseur had dit alles moeten onderkennen en had de consument moeten adviseren te kiezen voor een minder hoge overlijdensrisicodekking.

5.6 De Commissie van Beroep is van oordeel dat deze klacht geen succes heeft. De consument gaat ten onrechte ervan uit dat de adviseur had moeten onderkennen dat gepresenteerde voorbeeldkapitalen in het aan de consument verstrekte informatiemateriaal van de verzekeraar onvoldoende inzicht boden in de gevaren van het hefboom- en inteereffect. Van een redelijk handelend en redelijk bekwaam adviseur kon naar de destijds geldende inzichten en kennis niet worden verwacht dat hij doorzag dat een consument door het onderhavige informatiemateriaal van verzekeraar – mogelijk – op het verkeerde been werd gezet. Dit geldt te meer nu ten tijde van het sluiten van de overeenkomst de vraag welke informatie moest worden verstrekt werd gereguleerd door de wetgever, terwijl het Verbond van Verzekeraars richtlijnen had opgesteld over de wijze waarop een verzekeraar de desbetreffende informatie behoorde te verstrekken. Bovendien mag een tussenpersoon in beginsel ervan uitgaan dat de productinformatie die verstrekt wordt van de zijde van een professionele aanbieder, juist is en volledig. Onder bijzondere omstandigheden kan dat anders zijn, maar van die omstandigheden is niet gebleken.

5.7 De consument heeft in dit verband een beroep gedaan op het informatiemateriaal dat de verzekeraar speciaal voor tussenpersonen had samengesteld. Hierin is over de overlijdensrisicopremie bij een beleggingsverzekering van het type “universal life” het volgende te lezen:

“De aldus vastgestelde risicopremie zal maandelijks variëren. De Client betaalt periodiek echter een gelijk premiebedrag. Elke periode zal dus netto een ander bedrag worden geïnvesteerd. Doordat de waarde van het belegd vermogen gedurende de looptijd toeneemt, zal de maandelijks in rekening gebrachte risicopremie afnemen. Anderzijds wordt de verzekerde ouder, waardoor de risicopremie hoger wordt. Er van uitgaande dat het doelvermogen van de polis minimaal gelijk is aan het verzekerd bedrag bij overlijden en dat de fondsen minimaal gelijk presteren aan het prognoserendement waarmee het doel vermogen is berekend, zal de risicopremie gedurende de looptijd een dalende tendens hebben.”

5.8 Anders dan de consument aanvoert, behoefde de voormalig adviseur op grond van deze passage redelijkerwijs niet te voorzien dat het volatiliteitseffect in combinatie met een hoge

vaste overlijdensrisicodekking ertoe zou leiden dat de consument een steeds hogere risicopremie zou zijn verschuldigd, noch dat dat effect tot een (veel) lager dan verwacht doelkapitaal zou leiden. In deze passage wordt immers slechts in algemene termen uitgelegd wat de werking is van een beleggingsverzekering van het type “universal life”. Overigens is de Commissie van Beroep van oordeel dat – anders dan de consument lijkt te veronderstellen – een hoge volatiliteit in combinatie met een hoge vaste overlijdensrisicopremie niet in alle gevallen zonder meer tot een voor een consument slecht resultaat behoeft te leiden.

- 5.9 De conclusie is dat de voormalig adviseur geen extra informatie aan de consument behoefde te verstrekken over het hefboom- en inteereffect in combinatie met de hoogte van de overlijdensrisicodekking en dat hij op dit punt geen adviesfout heeft gemaakt.

Adviesfout met betrekking tot de beleggingskeuze

- 5.10 Over de adviesfout met betrekking tot de beleggingskeuze heeft de consument het volgende aangevoerd. Nu de consument voor eigen rekening en risico ging beleggen, had hij mogen verwachten dat de adviseur hem een toelichting zou geven op de karakteristieken van de fondsen waaruit kon worden gekozen en dat de adviseur een vergelijking zou maken tussen de verschillende fondsen. Volgens de consument is dat niet gebeurd. Meer in het bijzonder had van de voormalig adviseur kunnen worden verlangd dat hij had toegelicht dat het Swiss Life Mixfonds (waarvoor de consument had gekozen) vermoedelijk niet veel beter zou presenteren dan het hypotheekrentefonds van de (geoffreerde) Meegroei hypotheek met een vast rendement van 5,6%, maar dat er in het mixfonds wel veel meer risico werd gelopen. Om het hypotheekrentefonds te verslaan, had 100% in aandelen belegd moeten worden.
- 5.11 De adviseur heeft aangevoerd dat de voormalig adviseur niet over de juiste vergunningen beschikte om beleggingsadvies te verstrekken en dat de voormalig adviseur kon volstaan met het verstrekken van het voorlichtingsmateriaal van de verzekeraar. Voor zover de consument van mening is dat de adviseur een op zijn persoonlijke omstandigheden toegesneden beleggingsadvies had moeten te geven, is die stelling onterecht. De voormalig adviseur was een assurantietussenpersoon en geen beleggingsadviseur. Hieruit vloeit voort dat de voormalig adviseur in beginsel kan volstaan met het verstrekken van het door de verzekeraar opgestelde voorlichtingsmateriaal.
- 5.12 De Commissie van Beroep verwierpt ook de stelling van de consument dat de voormalig adviseur in 1998 had moeten weten dat het Swiss Life Mixfonds nooit een hypotheekrentefonds zou kunnen verslaan. Al aangenomen dat dit juist is en dat het hier niet gaat om wetenschap die op basis van de sedert 1998 behaalde beleggingsresultaten (dus: achteraf) is verkregen, heeft de consument nagelaten toe te lichten dat een redelijk handelend en redelijk bekwaam adviseur als de voormalige adviseur, over deze gespecialiseerde kennis had behoren te beschikken. Anders gezegd: niet is gebleken dat deze kennis bekend verondersteld mocht worden bij elke redelijk handelende en redelijk bekwame adviseur zoals de voormalige adviseur. Daarbij dient bedacht te worden dat de voormalig adviseur geen beleggingsadviseur was maar een tussenpersoon.

De Commissie van Beroep is van oordeel dat van een redelijk bekwaam en redelijk handelend adviseur niet kon worden verwacht dat hij over deze wetenschap beschikte.

- 5.13 De klachten over de beleggingskeuze zijn dan ook ongegrond.

Niet passend product

- 5.14 De consument heeft verder aangevoerd dat de voormalig adviseur een niet passend product heeft geadviseerd. Meer in het bijzonder had de voormalig adviseur een vergelijking moeten maken tussen de Meegroei hypotheek en de beleggingsverzekering. De Meegroei hypotheek had beduidend meer zekerheid geboden dan de beleggingsverzekering, terwijl het voorgespiegelde resultaat van beide producten vrijwel hetzelfde zou zijn geweest, aldus de consument. De consument vermoedt dat bij de voormalig adviseur een rol heeft gespeeld dat hij meer provisie ontving bij het afsluiten van de beleggingsverzekering.
- 5.15 De adviseur heeft de stellingen van de consument betwist, waaronder ook de stelling van de consument dat de provisie een rol zou hebben gespeeld bij de advisering aan de consument. De adviseur heeft toegelicht dat het door het tijdsverloop niet meer te reconstrueren is hoe het adviestraject in 1998 precies is verlopen en dat er niet van uitgegaan kan worden dat de consument bij een verdergaande advisering zou hebben gekozen voor een minder risicovol product, te meer nu hij al over meerdere winstdelende polissen beschikte waarvan de eindwaarde (gedeeltelijk) afhankelijk was van het beleggingsrendement.
- 5.16 De Commissie van Beroep heeft vastgesteld dat de voormalig adviseur twee mogelijkheden aan de consument heeft voorgelegd: de Meegroei hypotheek en de beleggingsverzekering. De consument heeft onvoldoende concreet toegelicht waarom hij van mening is dat hij destijds onvoldoende in staat was de beide offertes te vergelijken. Het is juist dat de Meegroei hypotheek meer zekerheid bood, maar de beleggingsverzekering bood een kans op een hoger rendement. Uit de vergelijking die de consument in zijn beroepschrift (onder grief 5) heeft opgenomen, volgt dat de bruto premie van de beleggingsverzekering lager was dan de bruto premie van de Meegroei hypotheek (fl. 1.200,- per jaar tegenover fl. 1.779,-), dat de totale netto maandlasten over de looptijd van 30 jaar van de beleggingshypotheek lager waren dan die van de Meegroei hypotheek (fl. 259.203,- tegenover fl. 274.950,-) en dat de Meegroei hypotheek een lagere opbrengst zou hebben dan de prognose van de opbrengst van de beleggingsverzekering (fl. 98.098,- tegenover fl. 115.000,-). Tegen deze achtergrond is de Commissie van Beroep van oordeel dat niet is komen vast te staan dat de voormalig adviseur geen passend advies heeft gegeven. Daarbij betreft de Commissie van Beroep dat het in 1998 vrij gebruikelijk was om te kiezen voor een beleggingshypotheek – ook vanwege de fiscale aspecten – en dat de consument geen feiten of omstandigheden heeft aangevoerd die erop duiden dat hij dit risico niet wenste te lopen.

- 5.17 De klacht dat het advies van de voormalig adviseur niet passend is, wordt dus verworpen.

Onvoldoende nazorg gedurende de looptijd van de verzekering

- 5.18 De consument heeft aangevoerd dat de Geschillencommissie ten onrechte heeft geoordeeld dat er tot 2010 geen feiten en omstandigheden waren die voormalig adviseur noopten zijn cliënt te benaderen met het advies om over te stappen van de beleggingsverzekering naar een ander product. De consument verwijst in dit verband naar AFM rapporten uit 2006 en 2008 waaruit volgens hem blijkt dat toen al bekend was dat er aanzienlijke problemen met beleggingsverzekeringen waren, in het bijzonder ook wanneer is belegd in een mixfonds.
- 5.19 De Commissie van Beroep overweegt als volgt. De op 1 januari 2007 in werking getreden Wet op het financieel toezicht (Wft) bepaalt in art. 4:20 lid 3 dat een financiële dienstverlener gedurende de looptijd van de verzekering informatie moet verstrekken over wezenlijke wijzigingen in de informatie over de verzekering, voor zover deze wijzigingen redelijkerwijs relevant zijn voor de consument. Uit deze wetsbepaling vloeit niet voort dat de nazorgplicht van een tussenpersoon in de periode 2006-2008 zo ver reikte dat hij actie moest ondernemen naar aanleiding van de rapportages van de AFM over beleggingsverzekeringen. Daarbij acht de Commissie van Beroep van belang dat pas vanaf 18 juli 2015 de verplichting voor verzekeraars in het leven is geroepen om zich in te spannen jegens cliënten met een beleggingsverzekering om hen een weloverwogen keuze te laten maken over de voortzetting, wijziging of stopzetting van die verzekering (art. 81b Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen). Tegen deze achtergrond kan niet worden aangenomen dat op een tussenpersoon (zoals de (voormalig) adviseur) al (ruim) vóór 2015 een algemene verplichting rustte om klanten met een beleggingsverzekering (spontaan) te adviseren over de mogelijkheden om de verzekering te wijzigen of stop te zetten.
- 5.20 De consument is verder van mening dat de (voormalig) adviseur na 2010 actie had moeten ondernemen naar aanleiding van klachten die hij vanaf 2010 heeft geuit aan het adres van de verzekeraar en de voormalig tussenpersoon. In de periode 2010-2015 had de (voormalig) adviseur moeten adviseren om de verzekering om te zetten naar een ander product. De (voormalig) adviseur heeft zich te passief opgesteld, aldus de consument. Meer in het bijzonder had van de voormalig adviseur verwacht kunnen worden dat hij zich had ingespannen om de beleggingsverzekering om te zetten naar een bankspaarhypotheek.
- 5.21 De Commissie van Beroep heeft vastgesteld dat de consument zich in december 2010 heeft gewend tot de voormalig adviseur met vragen over de compensatieregeling en de mogelijkheid om de verzekering af te kopen (zie hiervoor onder nr. 3.5). Gelet op de aard van de vragen van consument, was het redelijk dat de voormalig adviseur de brief heeft doorgestuurd aan de verzekeraar (zie hiervoor onder nr. 3.6). De voormalig adviseur mocht er redelijkerwijs van uitgaan dat hij de consument aldus voldoende had geholpen. De verzekeraar heeft de consument in 2011 uitvoerig van informatie voorzien over de compensatieregeling en de mogelijkheid de verzekering af te kopen. De brief van de verzekeraar vermeldt ook dat de consument zich tot zijn financieel adviseur kan wenden als hij zou overwegen om de verzekering af te kopen (zie hiervoor onder nr. 3.7).

Gesteld noch gebleken is dat de consument zich naar aanleiding van deze brief van de verzekeraar wederom tot de voormalig adviseur heeft gewend, wat wel van hem mocht worden verwacht als hij nadere bemoeienis van de voormalig adviseur verlangde.

- 5.22 De consument klaagt ook dat de voormalig adviseur ten onrechte niet is ingegaan op zijn brief van 15 november 2012, waarin hij verzocht mee te werken aan de (mogelijke) omzetting van zijn verzekering in een bankspaarhypotheek (zie hiervoor onder nr. 3.8). Deze klacht is ongegrond. De consument heeft niet weersproken dat – zoals de adviseur stelt – de voormalig adviseur in 2012 het verzoek heeft doorgeleid naar een gelieerde hypotheekshop. Uit de eigen stellingen van de consument blijkt dat hij hiervan op de hoogte is gesteld. Dat de consument als gevolg van mogelijke nalatigheid aan de zijde van de (voormalig) adviseur de verzekering niet heeft kunnen omzetten in een bankspaarhypotheek, is niet gebleken.
- 5.23 Tot slot klaagt de consument dat de adviseur in 2015 contact had moeten opnemen voor een hersteladvies en toen had moeten adviseren om de verzekering om te zetten (in plaats van af te kopen). Ook deze klacht faalt. De adviseur heeft aangevoerd dat hij de consument begin 2015 heeft benaderd voor een hersteladvies, dat er op 13 februari 2015 een gesprek heeft plaatsgevonden over de verzekering en dat de consument vervolgens zelf de verzekeraar heeft benaderd met een verzoek om afkoop. De consument heeft deze gang van zaken niet (gemotiveerd) weersproken. Tegen deze achtergrond had van de consument kunnen worden verwacht dat hij zijn stelling over het gebrekkige hersteladvies in 2015 nader had geconcretiseerd.

Slotsom

- 5.24 De slotsom is dat het beroep van de consument niet slaagt. De uitspraak van de Geschillencommissie zal in stand worden gelaten.

6. Beslissing

De Commissie van Beroep:

handhaaft de uitspraak van de Geschillencommissie.